

Sygn. akt IV CSK 633/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z wniosku E. G.
przy uczestnictwie B. F., A. G. i M. F.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 stycznia 2020 r.,
na skutek wniosku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 16 grudnia 2019 r.
o dokonanie wykładni postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 5 lipca 2019 r. sygn. akt IV CSK 633/18,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 16 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w G. mając na uwadze treść pism uczestników postępowania B. F. oraz M. F. z dnia 30 lipca 2019 r. (k. 922), z dnia 8 sierpnia 2019 r. (k. 925), z dnia 12 września 2019 r. (k. 940 - 941) oraz z dnia 15 października 2019 r. (k. 956) w których wyrażają oni przekonanie, że w sprawie IV CSK 633/18 nie została rozpoznana skarga kasacyjna M. F. od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 marca 2018 r. (III Ca (...)) zwrócił się z prośbą o przesądzenie czy postępowaniem w sprawie IV CSK 633/18 oraz przedmiotem rozpoznania postanowieniem z dnia 5 lipca 2019 r. w tej sprawie, objęte były skargi kasacyjne zarówno uczestnika B. F. i M. F. wniesione pismem z

dnia 22 czerwca 2018 r. (k. 803 – 816), jak również skarga kasacyjna dołączona do pisma przewodniego z dnia 11 lipca 2018 r. (k. 834 – 849).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pismo z dnia 16 grudnia 2019 r. wobec stanowiska uczestników i konieczności podjęcia przez Sąd Okręgowy dalszych czynności związanych ze zwrotem nadpłaty od skargi kasacyjnej należało potraktować, jako wniosek o dokonanie wykładni orzeczenia i oddalić jako bezzasadny.

Sądowi Najwyższemu została przedstawiona do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w G. skarga kasacyjna złożona przez obu uczestników B. F. i M. F. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 5 lipca 2019 r. odmawiając przyjęcia skargi do rozpoznania orzekł na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania B. F. i M. F. wniesionej zarówno pismem z dnia 22 czerwca 2018 r., jak i z dnia 5 lipca 2018 r., co jednoznacznie wynika z rubrum orzeczenia, jego sentencji i motywów, które odnoszą się do skargi wniesionej przez obu uczestników. Wynika to również z treści pism z dnia 22 czerwca 2018 r. i z dnia 5 lipca 2018 r., które poza różnicą w dacie i uczynieniem integralną częścią drugiego pisma wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia mają identyczne brzmienie.

Skarga kasacyjna z dnia 22 czerwca 2018 r. została wniesiona zarówno przez uczestnika B. F. jak i uczestnika M. F. (k. 803 – 816). Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej uczestnika M. F. złożonej 22 czerwca 2018 r., co Sąd Najwyższy zaaprobował przychylając się w okolicznościach sprawy do prezentowanego w orzecznictwie poglądu, że skarga kasacyjna może być wniesiona przed doręczeniem skarżącemu orzeczenia Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem pod warunkiem zażądania przez niego tego doręczenia. Prawo do wniesienia skargi kasacyjnej strona nabywa bowiem z chwilą złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji z uzasadnieniem. Wymóg ten w analizowanym przypadku został zrealizowany (k. 749 i k. 793). Spełnienie obowiązku formalnego zapoznania się z uzasadnieniem orzeczenia Sądu drugiej instancji w świetle treści skargi kasacyjnej uczestnika M. F. z dnia 22 czerwca 2018r. również nie budziło wątpliwości (k. 803, 818 w zw. z k. 775) (por. m.in. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 1934 r., C I 1071/34, Zb. Urz.

1935 poz. 42, z dnia 31 maja 1935 r., C I 2958/34, Zb. Urz. 1935, poz. 467, uchwały Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1988, III CZP 29/88, OSNCP 1993, nr 12, poz. 223 i z dnia 2 grudnia 2003 r., III CZP 90/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 21, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2007 r., IV CZ 60/07, nie publ., z dnia 26 stycznia 2016 r., II PZ 16/05, nie publ., z dnia 28 października 2011 r., I CZ 103/11, nie publ. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2017 r., II CSK 246/16, nie publ.).

W tej sytuacji ponownie złożona w imieniu uczestnika M. F. (k. 834), skarga kasacyjna datowana na 5 lipca 2018 r. (k. 835 - 855) nadesłana przy piśmie procesowym z dnia 11 lipca 2018 r. (k. 834) po zrealizowaniu przez Sąd Okręgowy obowiązku doręczenia odpisu postanowienia z uzasadnieniem jego pełnomocnikowi w dniu 3 lipca 2018 r. (k. 749, 793, 833) została przez Sąd Najwyższy potraktowana, jako pismo procesowe wniesione w terminie otwartym do złożenia skargi kasacyjnej uzupełniające już wniesioną skargę M.F. i powielające w pełni stanowisko skarżących zawarte w skardze kasacyjnej datowanej na 22 czerwca 2018 r. Takiej praktyki prawo nie wyłącza, strona ma bowiem prawo do późniejszego uzupełnienia skargi kasacyjnej w terminie otwartym do jej wniesienia. Tego rodzaju pisma nie podlegają odrębnej rejestracji i nie pobiera się od nich dodatkowych opłat. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto zasługujący na podzielenie pogląd, że w przypadku złożenia w otwartym jeszcze terminie dwóch oddzielnych skarg kasacyjnych należy je traktować jako jedną skargę zawartą w dwóch odrębnych pismach. Skarga kasacyjna jest tylko jedna, bez względu na to ile pism procesowych złoży skarżący, który ma prawo do rozpoznania tylko jednej, skutecznie złożonej, skargi kasacyjnej (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 1998 r., II CKN 517/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127 i z dnia 7 marca 2001 r., I PKN 283/00, OSNAP i US 2002, nr 23, poz. 567 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1997 r., II CKN 297/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127 i z dnia 5 lutego 1998 r., I PZ 74/97, OSNAP i US 1999, nr 4, poz. 134).

W konsekwencji Sąd Najwyższy odmawiając przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika M. F. uwzględnił całokształt stanu sprawy wynikającej z przedstawionych mu akt, a zatem zarówno skargę kasacyjną złożoną przez

pełnomocnika tego uczestnika pismem z dnia 22 czerwca 2018 r., jak i pismem z dnia 5 lipca 2018 r. powielającym bezprzedmiotowo treść skargi kasacyjnej złożonej w imieniu uczestnika M. F. w dniu 22 czerwca 2018 r.

Z przytoczonych względów na podstawie art. 352 w zw. z art. 391 § 2 i 398²¹ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj